

gestion'em

Revista de Gestió Esportiva

Núm. 0 Octubre - Novembre-Desembre

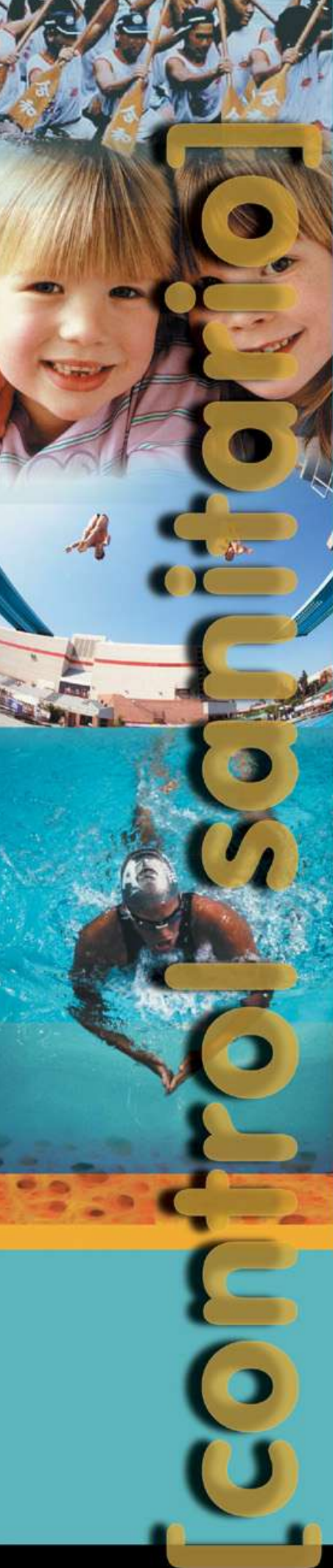
En aquest
número:

- Esport Federat i Administració Local
- La Gestión de Instalaciones y Servicios Deportivos
- Liderat en l'ensenyament de la Vela. Els tècnics i la qualitat de servei.
- Criterios de Gestión Técnicos en la Construcción de una Instalación Deportiva
- Tauler d'Anuncis

Edita : Gestors Esportius Professionals
Associació de la Comunitat Valenciana

MicroAmbiente, S.L.

■ Especialistas en Sistemas de Control Microbiológico en Instalaciones Deportivas.

- Equipos de profesionales especializados en análisis biosanitarios y medioambientales, con las tecnologías más avanzadas disponibles.
- Nuestros servicios incluyen controles microbiológicos y moleculares de gran interés tanto en las instalaciones deportivas como en la industria.
- Asesoramos a nuestros clientes para su adecuación a la creciente y cada vez más exigente normativa medioambiental de las distantes Administraciones.

■ Control Integral de Calidad Medioambiental en Instalaciones Deportivas.

- Análisis de estado de:
Aguas, Superficies, ambiente (aire)
- Control de Áreas de riesgo:
Piscinas, vestuarios, duchas, etc...

■ Prevención y Control de Legionella.

- Acumuladores, deshumidificadores, aljibes, torres de refrigeración, etc...

Avda. Alfahuir, 26 bajo. - 46020 VALENCIA

Telf.: 96 326 69 90 Fax: 96 326 69 91
e.mail: microambiente@ono.com

presentació

■ Qui som?

GEP-ACV es una associació privada amb personalitat jurídica, sense ànim de lucre i capacitat d'obrar i té com a objectiu crear un marc per poder atendre les qüestions relacionades amb el desenvolupament de la tasca del gestor esportiu, i especialment fomentar la informació i formació dels seus associats.

■ De on venim?

La nostra associació naix l'any 1997 com a resposta d'un grup de gestors esportius interessats en crear un foro de discussió i recolzament a moltes inquietuds comuns. Des de la comarca de L'Horta-Sud s'escampa en breu a gestors de tota la Comunitat Valenciana, creant aleshores el marc actual amb una junta directiva formada per membres de les tres províncies.

■ Que pretenem?

Crear un espai de comunicació i un col·lectiu que aune esforços per objectius comuns com ara la regulació del sector esportiu, la formació de tècnics, gestors, conserges, la regulació de les instal·lacions esportives etc. Ampliar el nombre de associats. Ampliar les relacions amb d'altres associacions professionals del país. Ampliar les relacions amb d'altres entitats relacionades amb el món esportiu. Representar i amparar els interessos generals dels associats.

■ Qui pot associar-se?

Qualsevol persona major d'edat que tinga relació professional o inquietuds al voltant de la gestió esportiva. Qualsevol empresa relacionada amb el món esportiu que desitje compartir esforços, formació i informació amb els nostres associats.

■ Que costem?

Enguany, la quota anual de soci individual es de 6.000 ptes. La quota anual de soci empresa es de 50.000 ptes.

■ Perquè volem que t'associes?

Per a que l'Associació tinga un autèntic sentit, necessitem estar tots o quasi tots els que compartim aquest camp professional, en el mateix terreny de joc.

■ Que significa associar-se?

Entrar a formar part d'un col·lectiu inquiet en les mateixes qüestions que tu. Intercanviar experiències, idees, informació...

Tindre un espai d'expressió en el nostre butlletí, en publicacions com PISCINES XXI i AGUA GESTION, en punts de trobada i discussió de cursos, jornades, seminaris... Tindre un telèfon, una adreça o un e-mail on poder acudir sempre que ho necessites.

Participar del futur de l'esport.

■ Amb qui treballem?

Universitat de València. (Facultat de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport; Servei d'Educació Física i Esports). Institut de Biomecànica de València. Elsevier Información Profesional. Empreses de equipament i material esportiu. Empreses de Serveis Esportius. Ajuntaments. Associacions com l'AET-CV. Amb cada associat, amb cada associada. Seae

■ Que oferim?

Assessorament sobre diferents temes de gestió esportiva. Atenció als associats.

Enllaç entre associats amb inquietuds similars i per a compartir preguntes, dubtes, experiències...

Formació en gestió esportiva, mitjançant l'organització de cursos, tallers, seminaris, congressos...

Informació sobre gestió esportiva amb publicacions gratuïtes per al associat com AGUA GESTION, PISCINAS XXI, la nostra nova revista trimestral i pròximament en la nostra pàgina web.

Descomptes per als nostres associats en cursos i activitats en els que som col·laboradors i organitzadors.

Organització d'activitats esportives i socials per als nostres associats. Per al soci empresa, a més, la facilitat d'accedir directament a nombrosos interessats en l'àmbit de la gestió esportiva i espai per publicar articles tècnics.

■ On pots trobar-nos?

Els dillous, dimarts i divendres de 17'00 a 19'00 h.

Presentación GEP-ACV

Esport Federat i
Administració Local
Per: Vicent Tomás

La Gestión de Instalaciones
y Servicios Deportivos
Per: Vicent Tomás

Liderat en l'ensenyament de
la Vela. Els tècnics i la qualitat
de servei.
Per: Diana Saura

Criterios de Gestión Técnicos
en la Construcción de una
Instalación Deportiva
Per: Alfonso López

Tauler d'anuncis

GEP-ACV
La Necesidad de estar
unidos.
Per: Miguel A. Nogueras

Crèdits:

Coordinador:
Ximo Martínez Iglesias

Redactor:
Alfonso Lòpez Lòpez

Maquetación y diseño:
Pablo Pastor Bárcenas

editorial

Després de quatre anys d'activitat associativa, i ara que inaugurarem nou curs escolar, una nova temporada esportiva, podem per fi llançar aquest primer número d'una revista que naix modesta, humil si és el cas, però que esperem servisca com a vehicle de comunicació entre els nostres associats/des, i com a aparador de la nostra activitat associativa dins del món de la gestió esportiva.

Des de GEP-ACV treballem per a millorar l'estatus professional i la regulació laboral d'una professió jove i multidisciplinària, que aglutina professionals procedents de diferents branques de formació i experiència, però que no per això deixen de tindre una labor fonamental en una activitat social tan important com és l'esport.

Els reptes d'una nova etapa en GEP-ACV, ens van portar a adquirir compromisos amb els nostres associats/des, com l'edició d'aquesta revista, en la qual trobareu articles tècnics d'alguns socis/es, que participen activament en el món de la gestió esportiva, així com en el de la investigació. La recerca de solucions, de plantejaments innovadors i eficaços, de ferramentes més pràctiques i econòmiques, de mètodes didàctics més acords o d'un estatus professional millor definit i considerat, han portat als autors/as dels articles ací publicats a un treball que contribueix molt positivament en el nostre sector.

A més dels articles, podreu trobar informació sobre cursos, jornades, activitats per als associats, notícies i d'altres qüestions que vullgau vosaltres enviar-nos. (articles, suggeriments, notícies, publicitat d'activitats o cursos que organiceu, opinions, etc...)

CARACTERÍSTICAS QUE DEBEN POSEER TODOS LOS TRABAJOS:

Temes relacionats amb la gestió de l'esport públic o privat. Els textos han de ser inèdits i no haver sigut publicats amb anterioritat. Les característiques tècniques que han de complir els textos són:

La lletra a utilitzar serà les Times New Roman.

Extensió màxima de 10 fulls.

Tamany de 12, amb marges de 2,5 superior, inferior, ample i alt.

L'interliniat d'1,5.

Els títols s'establiran en tamany 16 negreta, i els subtítols en 14 i negreta.

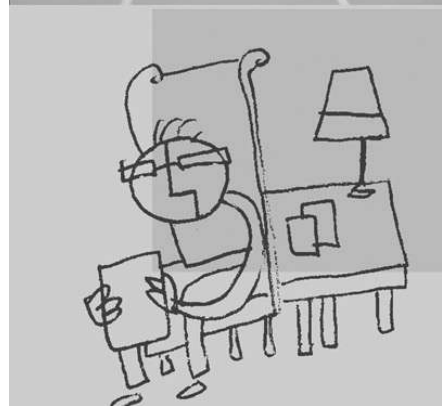
S'haurà de presentar un xicotet resum del article de unes 10 línies, així com les dades més curriculars més importants de l'autor com nom i cognoms, DNI, telèfon, adreça i titulacions més importants així com les paraules clau de l'article.

La bibliografia estarà ordenada alfabèticament en base a la normativa de la revista. Per obtindre-la pot ficar-se en contacte amb la redacció.

Els articles deuran d'enviar-se per correu ordinari a: _____

o bé per correu electrònic a la següent adreça:

Esta i altres ferramentes de comunicació, s'obrin davant de vosaltres perquè les aprofiteu, perquè compartim, perquè tingueu espais d'opinió, perquè avancem conjuntament en el coneixement i les experiències enriquidores d'aquest món nostre de l'esport.

Edita gep-acv

Ningún artículo de esta revista puede ser reproducido total o parcialmente, en cualquier medio, sin autorización escrita del editor. Los editores no se hacen responsables ni comparten necesariamente las opiniones de sus colaboradores.

C/Julio Romero de Torres, 32.
46900 CALICANTO - TORRENT (Valencia)
Tel - Fax: 96 211 17 06
Mòbil: 627 95 81 59
e-mail: gepacv@hotmail.com

Esport Federat i Administració Local

(Valoració De La Situació Actual De L'associacionisme Esportiu)

Vicent Tomás Noales. Director de l'Àrea d'Esports de l'Ajuntament de Quart de Poblet.
Diplomat Universitari. Màster en Gestió de l'Esport.

Partim de la premissa que l'associacionisme esportiu ha sigut i ha de ser, encara en major mesura, la base de la incorporació de molts ciutadans a la pràctica esportiva. De fet en èpoques recents este ha sigut l'únic vehicle al costat dels centres escolars (sobretot centres privats) que ha permès i canalitzat la pràctica esportiva (dècades dels 60-70). Esta tendència s'ha modificat en els últims anys i intentarem aprofundir en les seues causes.

És, a partir de la dècada dels 80 que l'esforç inversor de les administracions, Estat, CCAA i entitats locals, en la creació d'infraestructures i instal·lacions esportives i la posada en marxa de programes concrets d'actuació en matèria esportiva, ha permès un increment de la pràctica esportiva així com que esta pràctica s'haja diversificat i estiga utilitzant altres vies d'accés a la mateixa.

La creixent demanda dels ciutadans d'instal·lacions i servicis esportius, ha donat com resultat l'aparició de les distintes accepcions de l'esport:

- Esport Federat
- Esport en Edat Escolar
- Esport Salut.
- Esport Recreació
- Esport per a Tots.
- Esport Professional

El creixement qualitatiu i quantitatiu que ha experimentat l'esport espanyol en els últims anys, ha provocat que apareguen

nous agents promotors d'activitat física, en competència amb les entitats esportives (Ajuntaments, associacions d'altres sectors socials: ampas, joventut..., clubs/gimnasos socials, empreses privades de serveis esportius recreacionals i d'ocupació d'oci) i ha modificat les formes de fer esport per part de la població, modificació que precisament no s'ha dirigit cap als aspectes competitius de l'esport.

Esta última afirmació, queda plenament corroborada pels estudis sociològics del professor Manuel García Ferrando, que aporten les següents conclusions:

—□ Escassa tendència associativa de fer esport a Espanya.

—□ Amb el pas de l'edat va disminuint la tendència associativa i s'incrementa la pràctica esportiva per compte propi.

—□ Els estudiants són els que realitzen, en major proporció, esport en el marc associatiu. Les cotes més altes de forma de fer esport associat es dona en les

ciutats i grans centres urbans, en el medi rural l'activitat associativa es dona preferentment a l'escola. Una quarta part dels joves que fan esport, ho realitzen en el marc associatiu i formal de lligues competitives. Un altre grup competeix informalment amb altres amics. L'altra meitat de joves participants fan esport sense preocupar-se per competir. La pràctica esportiva més habitual entre els joves és la recreacional, i esta no exigeix marc associatiu.

—□ El desig de pertànyer a una associació esportiva no és considerat pels joves com a preferent ni tan tan sols com necessari.

Òbviament estes tendències que han anat assentant-se en els hàbits esportius dels espanyols estan influïnt, en gran manera en la capacitat de desenvolupament i evolució de les entitats i clubs esportius.

Des d'una visió més personal del dia a dia de la Gestió Municipal, es detecten altres aspectes que no permeten que l'associacionisme esportiu cobre el protagonisme que li correspondria en la societat actual:

—□ Les Federacions i els clubs esportius, excepte comptats casos, no estan sabent donar alternatives als ciutadans per a incorporar-se a les seues estructures, a través d'activitats de caràcter recreatiu i d'ocupació de l'oci.

—□ La majoria d'entitats esportives estan classificades com

MONOESPORTIVES ; les seues activitats i serveis es dirigeixen cap a la promoció i pràctica d'una única especialitat esportiva, tant en esports individuals com col·lectius o d'equip.

Les ofertes dels clubs incideixen sobre segments d'edat molt concrets (entre els 8 i 30 anys). Paral·lelament sobre estes edats estan incidint també un altre tipus d'entitats com associacions juvenils, AMPAS, culturals....

Per al ciutadà, la participació en activitats federatives i competitives suposa un sobrecost econòmic respecte a la practica lliure o recreacional: Inscripcions d'equips i esportistes, arbitratges, material específic, assegurança esportiva...

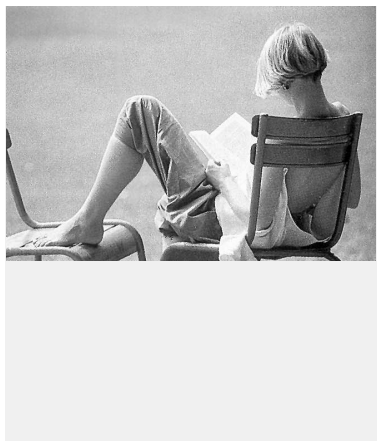
L'estructura organitzativa i tècnica de les entitats és voluntarista i comporta un alt grau d'incertesa, el que provoca que la planificació a mig i llarg termini siga molt difícil.

La creixent professionalització dels estaments federatius ha provocat que els costos de participació en les activitats competitives s'hagen incrementat espectacularment en els últims anys, el que ha situat estos gastos en primer lloc del pressupost de les entitats, superant en la majoria d'ocasions inclús els gastos per a tècnics, desplaçaments, material.....

Alhora que estos costos s'han incrementat, els recursos econòmics tradicionals de les entitats han anat disminuint:

L'Esport espectacle ha minvat l'assistència d'espectadors i de socis a l'esport aficionat i amateur.

El xicotet i mitjà empresari local ha disminuït o retirat les seues col·laboracions econòmiques davant la creixent aparició i demanda de col·laboració d'altres entitats: culturals, esportives, socials,

juvenils, educatives, festives...)

Les administracions locals, en la majoria de casos principal font de finançament dels clubs, davant de la creixent demanda d'instal·lacions, activitats i servicis que faciliten la pràctica esportiva per a Tots, han hagut d'incrementar, reordenar i redistribuir els recursos destinats a l'activitat esportiva, el que ha suposat un menor creixement de les aportacions a l'esport federat local.

VALORACIÓ DE LA SITUACIÓ ACTUAL DE LES ADMINISTRACIONS LOCALS

Els Ajuntaments com a administració més pròxima al ciutadà, és la receptora directa de les seues demandes i les seues aspiracions, independentment que aquestes demandes s'ajusten a les seues competències o estes corresponguen a la resta d'administracions.

En matèria "d'esport", l'evolució dels hàbits dels ciutadans, ha provocat que l'administració local s'haja vist conduïda a donar satisfacció pràcticament immediata a estes necessitats, sense una correcta planificació i projecció de futur, el que ha provocat una situació d'inflexió en les polítiques esportives municipals:

Intensa construcció d'instal·lacions esportives sense planificació a mig i llarg termini i amb condicionants, en la majoria d'ocasions, de ser destinades a la pràctica d'esports reglats o competitius. Sense tindre en compte que l'entitat local ha d'assumir, en la majoria de casos, els posteriors costos de funcionament, manteniment i personal i que la futura demanda ciutadana va a obligar a costoses transformacions de les Instal·lacions per a diversificar els seus usos.

Baixa o nul·la aportació dels usuaris als costos de manteniment de les activitats i instal·lacions esportives.

Creació d'àrees, servicis, negociats, fundacions..., des de la perspectiva de la Gestió directa, però en molts casos sense estructura organitzativa, sense pressupostos específics i no estant estos servicis estructurats o integrats en els organigrames funcionals de la pròpia administració.

Actuació "subvencionadora"

respecte a les relacions amb les entitats esportives locals. Cessió d'instal·lacions esportives sense acords ni compromisos que obliguen a ambdues parts. Subvencions econòmiques directes, sense pràcticament establir en les bases o en els criteris d'avaluació de la distribució (si és que existixen) contraprestacions de servicis. Assumpció directa per part de l'Ajuntament de competències que correspondrien, en tot cas, a les Federacions i els Clubs (Escoles Municipalitzades, equips semiprofessionals, contractació a càrrec dels Ajuntament d'entrenadors i tècnics).

Entrada de les Administracions en període d'ajust econòmic, el que ha provocat una disminució ostensible del creixement pressupostari que venia produint-se en períodes anteriors. Limitant-se per tant els recursos destinats a inversions, personal, gasto corrent i subvencions, que són els capítols pressupostaris de major incidència sobre la pràctica i l'associacionisme esportiu.

PROPOSTES D'ACTUACIÓ

Creació de fòrums o consells sectorials que involucren a les entitats i als ciutadans en la planificació de l'activitat esportiva del municipi.

Creació d'instal·lacions o transformació de les existents per a compatibilitzar els diversos usos que demanda la població, de manera que es puguin rendibilitzar social i si fóra possible econòmicament.

Subscriure i promoure fórmules de gestió (cessions, convenis, arrendaments, gestions interessades, autoritzacions d'ús per

interés general) d'instal·lacions i servicis esportius en els que queden determinats clarament obligacions i drets de cada una de les parts, com a fórmules que permeten un major grau d'autonomia de les entitats esportives i una possible font de finançament estable.

La característica "subvencionadora" de l'Administració deu donar pas a una funció clarament coordinadora i integradora respecte a totes les entitats que ofereixen activitats esportives en la població, establint fórmules de cooperació i coordinació entre elles, així com garantint una distribució equitativa i justa dels recursos públics de que es disposen per a l'activitat esportiva.

L'administració en moltes ocasions deurà assumir inicialment l'organització i prestació de servicis que satisfacen demandes ciutadanes, atés que poden no existir agents que les puguin oferir, però haurà d'arbitrar mesures i fórmules de col·laboració i suport perquè es creen eixos agents i prenguen el protagonisme de la continuïtat d'estos servicis (clubs, associacions, centres esportius, gimnasos..)

L'Administració deu assumir que la Competició és una de les accepcions bàsiques que adquirix l'Esport en els nostres temps, i una de les vies d'accés del ciutadà a la pràctica de l'esport, proporcionant als que ho practiquen valors i hàbits fonamentals en el desenvolupament de la persona.

L'esport Federat i sobre tot els Clubs i associacions esportives han d'assumir que la competició o el rendiment no és "l'única forma o accepció del fet esportiu". Deuen diversificar les seues ofertes d'activitats i servicis permetent que el ciutadà s'incorpore a activitats recreatives, de salut, d'ocupació d'oci, de relació social.

Bibliografia:

- "Marco Competencial i Finançament de l'Esport en les Corporacions Locals". VIII Jornades Sobre Esport i Corporacions Locals. (diversos autors). FEMP 1994.
- "L'Associacionisme Esportiu". F. Santos Vázquez i A. Montalvo de Llepe. Col·lecció Esport i Municipi. Consell Superior d'Esports 1995.
- Màster en Gestió Pública de l'Esport. FEMP/INEFC 1992/1995. Barcelona-Madrid.
- "Organització i Estructura Pública de l'Esport" A. Camps Povill. Màster Administració i Gestió de l'Esport 1997/1999.
- "Associacionisme Esportiu." A. Camps Povill i F. Majoral Barba. Màster Administració i Gestió de l'Esport 1997/1999. Madrid.
- "Aspectes Socials de l'Esport. Una Reflexió Sociològica". M. García Ferrando. Aliança Esports; Consell superior d'Esports, 1990.
- "Temps Lliure i Activitats de la Joventut Espanyola. M. García Ferrando. Institut de la Joventut, 1993.

Vicent Tomàs i Noales.
Director de l'Àrea d'Esports de
l'Ajuntament de Quart de Poblet.
Diplomat Universitari.
Màster en Gestió de l'Esport.

Algunas Consideraciones Sobre: La Gestión de Instalaciones y Servicios Deportivos a través de empresa privada municipal (s.a.)

Es, de entre las formas de Gestión de instalaciones y servicios públicos, la que supone una mayor descentralización administrativa, sin por ello perder la consideración de GESTIÓN DIRECTA.

El presupuesto de la sociedad queda integrado (consolidado) en el de la propia Entidad Local, las Tasas deben de ser aprobadas, tanto en su creación como en su modificación por la Corporación.

La garantía de Gestión Directa viene determinada porque el Pleno Municipal se constituye en Junta General siendo sus competencias:

- Nombramiento del Consejo de Administración
- Fijación de remuneraciones a los Consejeros
- Modificación de los estatutos
- Aumento o disminución del capital social
- Emisión de obligaciones
- Aprobación del inventario y del balance anual, así como todas las que la legislación mercantil atribuye a la Junta General.

Dado que tiene la consideración de ente instrumental del Ayuntamiento, garantiza, esta forma de gestión, que se respete el fin y objeto de su constitución: EL INTERÉS PÚBLICO; radicando este INTERÉS en la prestación de los servicios para los que ha sido constituido o en la reinversión de los beneficios económicos que puedan derivarse, en otros servicios destinados a lograr dicho INTERÉS PÚBLICO.

Puede incorporar a los procesos de Gestión a personas de reconocido prestigio, social, económico..., a través del nombramiento de los Consejeros.

Respecto a la competencia con el sector privado, garantiza este modelo una mayor equidad dado que la Empresa Municipal esta sujeta a la legislación mercantil y sujeta a obligaciones fiscales, tributarias y laborales en igualdad de condiciones. Pero

también, dado su carácter de empresa pública, debe de garantizar principios de libre concurrencia, publicidad e igualdad en aquellos aspectos de su relación con terceros.

La argumentación principal para decidir este sistema de gestión debe de ser "criterio de agilidad en la gestión" afectando esta agilidad a materias que en caso de ser el propio Ayuntamiento quien las ejecute restan efectividad en la gestión: tráfico con terceros, contratación, selección de personal, gestión de ingresos y gastos, variaciones de servicio, horarios, programaciones, ofertas.

La aplicación de una Sociedad Anónima Municipal para la gestión de Instalaciones Deportivas y por ende los servicios que la misma deben de prestar, estaría totalmente justificada por cuanto entendemos que las Instalaciones son un BIEN DE SERVICIO PÚBLICO destinado a USO PÚBLICO y al menos en una primera fase, debe garantizarse la prestación de un servicio dirigido al interés general de la población, por lo que esta forma de Gestión Directa garantizaría estos fines.

Así mismo, dado el carácter de estas Instalaciones de prestación de servicios y actividades de acusada naturaleza económica, se podría considerar adecuada la forma de gestión a través de una Empresa Municipal S.A. para la "gestión directa de servicios económicos"(Reglamento de Servicios (1955), art.89)

Estamos convencidos de que la adopción de esta forma de gestión Directa, puede permitir una mayor eficacia la prestación en instalaciones públicas de servicios deportivos, dado que el mayor grado de descentralización y de autonomía va a permitir una respuesta mas rápida e inmediata a las demandas de los ciudadanos y va a permitir un mayor grado de maniobrabilidad a los gestores de la misma. Queda así en todo momento garantizado el uso público de las instalaciones, un precio público/tasa no discriminatorio, una amplia oferta de servicios y horarios que garanticen la accesibilidad a distintos colectivos y a todos los segmentos ciudadanos y que pueda garantizar una amplia rentabilidad social y un equilibrio en la rentabilidad económica.

Liderat en l'ensenyament de la vela. Els tècnics i la qualitat de servei.

Diana Saura, Isabel Balaguer i Yolanda Moreno.
Unitat d'Investigació de Psicologia de l'Esport. Facultat de Psicologia. Universitat de València.

La forma en què els tècnics, monitors i entrenadors estructuren la situació esportiva, les metes prioritàries que estableixen, les actituds i valors que transmeten, i les conductes que promouen, poden influir en gran mesura sobre la probabilitat que els resultats de la participació esportiva siguin favorables per als alumnes.

Al mateix temps, dites conductes d'ensenyament poden influir de forma contundent sobre la satisfacció i la qualitat del servei esportiu. No obstant, hi ha hagut relativament poca investigació sobre les conductes d'ensenyament, els factors que les afecten i l'impacte que aquestes tenen sobre els usuaris del servei esportiu.

No hem d'oblidar, què es tasca també de la gestió esportiva, vetllar per la millor qualitat tècnica dels programes i activitats esportives que oferim. Així doncs vetllar per uns tècnics, monitors i entrenadors amb conductes d'ensenyament de qualitat per als nostres usuaris, clients, ciutadans o alumnes.

Del "II Estudi de la satisfacció dels usuaris de les Escoles de la Mar i la Goleta Tirant I de la Generalitat Valenciana" (UIPEC, 98), es desprèn que els elements clau responsables de la satisfacció dels usuaris amb respecte al paquet global que suposa la realització d'un curs de vela (consergeria, classes, tècnics, alimentació, neteja, instal·lacions, etc.), van ser el tracte rebut per part dels tècnics i la seua metodologia a l'hora de donar les classes, a més de la realització de la pròpia activitat en si, navegar, carregada de valors intrínsecs en si mateixa.

Per tots és coneguda la importància de la qualitat d'ensenyança per part dels tècnics en el servei esportiu, sent els que en major mesura van a influir en la satisfacció dels usuaris. Però, si açò és així, quines conductes d'ensenyança són les més adequades des del punt de vista del liderat per a aconseguir en els usuaris una major

satisfacció i fidelització del producte esport?

La revisió dels estudis sobre les conductes dels tècnics i entrenadors, ens permet identificar diverses conductes relacionades amb conseqüències positives per a l'aprenentatge. En aquest treball s'analitzà la relació entre les conductes d'ensenyança realitzades per 11 tècnics durant un curs d'iniciació a la vela lleugera i la satisfacció, l'estrès que senten els usuaris al aprendre una activitat nova, el rendiment i l'avaluació que els usuaris com a alumnes realitzen sobre els seus tècnics. Però, quines són les conductes que pot presentar el líder?

Segons Smith, Smoll i Hunt (1977), el líder pot reaccionar de dues formes, o bé de forma reactiva, responen a una conducta dels altres, o bé de forma espontània, sense que cap tipus de conducta haja influït en la seua. Passem a veure en què consisteixen aquestes.

CLASSE I : CONDUCTES REACTIVES

1.- Respostes a l'execució desitjable:

- Reforç: Reacció valuosa, positiva, verbal o no verbal, cap a una bona execució o una bona resposta.

- No Reforç: Ausència de la resposta a una bona execució.

2.- Respostes als errors:

- Estímul contingent a l'error: Estímul donat a una persona després d'un error.

- Instrucció Tècnica contingent a l'error: Ensenyar o demostrar a una persona com corregir una errada.

- Castic: Reacció negativa, verbal o no verbal, després d'un error.

- Instrucció Tècnica Punitiva: Instrucció Tècnica donada d'una manera punitiva u hostil, després d'una errada.

- Ignorar l'error: Ausència de resposta després de l'errada d'una persona.

3.- Respostes a la mala conducta:

- Mantindre el control: Reaccions pensades per a restablir o mantindre l'orde entre els alumnes o l'organització.

CLASSE II : CONDUCTES ESPONTÀNIES

1.- Relacionades amb l'activitat:

- Instrucció tècnica general: Instrucció espontània sobre la tècnica i ensenyança de la pròpia activitat (no després d'un error).

- Estímul general: Estímul espontani que no segueix a un error.

2.- Irrellevants per a la Vela:

- Organització: Conducta d'assignació de tasques.

- Comunicació general: Interaccions amb els alumnes no relacionades amb la vela.

Hipòtesi.

En el present article s'hipotetitza que les conductes de liderat de Reforç (R), Instrucció Tècnica Contingent a l'Error (ITCE) i la Instrucció Tècnica General (ITG), afavoreixen la satisfacció dels usuaris respecte al servei esportiu, el seu rendiment i l'avaluació que aquestos fan sobre els seus tècnics o líders.

Al contrari, la utilització per part dels líders de conductes com la Instrucció Tècnica Punitiva (ITP) i el Castig (C), provoquen una menor satisfacció dels usuaris, un menor rendiment i una pitjor avaluació cap als seus tècnics, així com major nivell d'estrès.

Mostra.

La mostra sobre la qual s'ha realitzat el present estudi està composta per 11 tècnics de vela (10 homes i 1 dona) que impartien classes d'iniciació a la vela lleugera en l'Escola del Mar de Borriana, i per 66 alumnes (37 xics i 29 xiques). L'edat dels usuaris oscil·lava entre 10 i 17 anys ($M = 13.50$; $DT = 2.26$).

Instruments.

Els instruments utilitzats foren els següents:

- 1) Adaptació a la vela del Coaching Behaviour Assessment System (CBAS) de Smith, Smoll i Hunt (1977).
- 2) Adaptació a la vela del Satisfaction/Interest (S/I) de Treasure (1993).
- 3) Adaptació a la vela del Sources of stress Scale (SSS) de Gould, Horn i Spreeman (1983).
- 4) Preguntes elaborades per a valorar el rendiment objectiu, el rendiment subjectiu i l'avaluació del tècnic.

Anàlisi.

En quant a l'anàlisi realitzat, es va fer de correlació, de regressió múltiple "stepwise", i discriminants.

Resultats.

En quant a les *correlacions* tretres, veiem com les conductes de reforç (R) i de Instrucció Tècnica contingent a l'error (ITCE), correlacionen positivament amb que els alumnes d'un curs d'iniciació a la vela fassen una millor avaluació dels seus tècnics. Per contra, els tècnics que utilitzaren conductes com el no reforç (NR), castigaren als seus alumnes (C), o

ignoraren les seues errades, provocaren que els seus alumnes feren una pitjor avaluació d'ells.

La utilització de la instrucció tècnica punitiva (ITP) també correlacionava positivament amb l'estrès que sentiren els alumnes a l'iniciar-se en una activitat nova com la vela.

Castigar als alumnes, instruir-los de forma punitiva i ignorar els seus errors, provocava que els alumnes demostraren menor rendiment subjectiu, es a dir, creien que havien après menys al finalitzar el curs.

Tanmateix, la conducta de liderat de instrucció tècnica general (ITG), correlacionava positivament amb la satisfacció dels alumnes i l'interès d'aquests per l'activitat.

Si passem a analitzar les *regressions* tretres de l'estudi, veiem com un augment de la conducta de reforç (R) predeia una major avaluació del tècnic per part dels alumnes. A banda, una major utilització per part del líder de instruccions tècniques generals (ITG) predeia major satisfacció i interès en els alumnes i a més instruccions tècniques contingents a l'error (ITCE), major rendiment objectiu tenien els alumnes, o siga, aprenien més. No obstant, el augment de instruccions tècniques punitives predeia una baixada en el rendiment subjectiu.

Si analitzem els discriminants tretres, veiem com les conductes de (ITG) i (ITP) discriminen l'avaluació que els alumnes fan del tècnic, de forma que a més explicacions per part dels tècnics millor avaluen els alumnes a aquests i a més instruccions tècniques punitives (ITP), pitjor ho fan.

El rendiment subjectiu també es veu discriminat en funció de si els tècnics utilitzen la comunicació o mantenen excessivament el control.

Així, a major comunicació entre professor-alumne, més creuen els alumnes que aprenen, i un excés en el manteniment del control de la situació provoca falta de llibertat i en conseqüència menor rendiment subjectiu.

CONCLUSIÓ I DISCUSSIÓ.

Amb tot, els resultats obtinguts confirmen les hipòtesis plantejades, de manera que la conducta de reforç, la instrucció tècnica general i animar als alumnes després d'un error, provoca en ells respostes positives, i que per tant caldria fomentar.

Al contrari, el càstig, l'absència de reforç, ignorar els errors, la instrucció tècnica punitiva i excessives conductes de manteniment del control afecten negativament a les respostes emeses pels alumnes d'iniciació a la vela lleugera.

Així, els resultats obtinguts ens indiquen que hi ha una clara interacció entre les respostes de l'usuari del servei esportiu (sobretot l'avaluació que fa del seu tècnic i el que creu que a après en el curs, rendiment subjectiu) i les conductes observades del tècnic de vela.

Pareix obvi destinar majors esforços en la formació i reciclage dels nostres tècnics, en l'elaboració dels programes, el seguiment dels mateixos, etc, ja que són aquests els màxims responsables de la satisfacció dels nostres usuaris respecte al servei esportiu. Però, no sols cal fer-ho amb els tècnics, ja que el gestor esportiu és líder en la seua organització, i de l'adequació i bona utilització de les seues conductes amb el personal al seu càrrec, depèn la satisfacció al treballar d'aquests el rendiment i la cohesió d'equip, tan necessària i desitjada en qualsevol entitat.

CRITERIOS DE GESTIÓN TÉCNICOS EN LA CONSTRUCCIÓN DE UNA INSTALACIÓN DEPORTIVA

Alfonso López López

Coordinador de Deportes del Ayuntamiento de Alaquàs
Licenciado en Educación Física, especialidad Gestión Deportiva
Master en Administración y Dirección del Deporte. Universidad Complutense de Madrid

Palabras clave: Instalación .Deportiva, Gerente, plan de mantenimiento

Resumen:

El presente trabajo es un artículo de opinión que trata de aportar una serie de criterios básicos desde una visión de gestión técnica-deportiva.

El fin principal del presente texto es crear una reflexión y discusión sobre los temas tratados que aporten información básica para ser aprovechada en las diferentes realidades que se darán en la construcción, remodelación o mantenimiento de las instalaciones deportivas. Los criterios planteados no pretenden ser norma o principios básicos, intentan plantear opciones diversas en la actuación y desarrollo de los espacios deportivos que posibiliten una planificación correcta que conllevará una gestión más eficaz desde un punto de vista social y económico.

A nivel curricular se deberá reflexionar sobre aquellas materias o contenidos que deben ser asimilados y desarrollados por este profesional de la gestión del deporte, y por tanto sobre los criterios técnico-deportivos a establecer en una instalación deportiva de nueva creación o remodelación.

1.- INTRODUCCIÓN.

Nadie duda que hoy el deporte se ha convertido en una de las manifestaciones más importantes de la sociedad actual (García Ferrando, 1998). Tanto es así que la proliferación de instalaciones deportivas de todo tipo es un hecho en el estado español tal y como indica el censo de instalaciones deportivas de España.

Grandes inversiones de cientos de millones se destinan con mayor frecuencia en la creación de estos espacios deportivos. Hoy, la piscina cubierta, es la instalación de mayor repercusión a nivel social (López & Luna, 1999) en la Comunidad Autónoma Valenciana y quizás en el resto de estado español.

Todas estas inversiones, la gran mayoría públicas (censo de instalaciones deportivas, 1997), son en muchas ocasiones poco funcionales y adaptables a la demanda y realidad socio-deportiva de una localidad, barriada o lugar.

La creación de equipos multidisciplinares de trabajo, compuesto por el arquitecto, aparejador, ingeniero, gerente de deportes y propietario (políticos en el caso de una instalación pública), son poco frecuentes, sólo en el 24% de los casos (López & Luna). Este aspecto provoca, en gran parte, las disfunciones que posteriormente se producirán en estas instalaciones deportivas de gran coste. Por que, ¿un

arquitecto debe estar formado en cuestiones técnico deportivas?

¿conoce la función a la que va ser destinada la instalación? ¿cuál será su uso? ¿cómo se gestionará? ¿qué practica deportiva se desarrollará en ella?. Reflexionando sobre estas cuestiones, parece lógico indicar que el gerente de deportes es pieza fundamental en la planificación y desarrollo o modificaciones de los espacios y equipamientos deportivos, y por tanto, deberá aportar toda la información y criterios que mejoren la futura instalación.

Pero, a parte de las cuestiones deportivas y de gestión, compuestas por un plan de actividades, un modelo de gestión a utilizar, un plan de recursos humanos y materiales que se deberán planificar, etc, etc, y teniendo en cuenta los condicionantes políticos o del propietario ¿qué criterios técnicos deportivos constructivos deberá aportar el gerente?

En el siguiente apartado se reflexionará sobre aquellos aspectos técnicos deportivos más interesantes y de las materias afines que deberían ser asimiladas e innatas a la propia gerencia deportiva, teniendo siempre presente que estos deben adaptarse a las realidades sociales de cada municipio o lugar, disponibilidad económica para la construcción, espacio disponible para la misma y demanda social.

2.- CRITERIOS TÉCNICO DEPORTIVOS PREVIOS O SIMULTÁNEOS AL PROYECTO ARQUITECTÓNICO

■ El Espacio Deportivo:

Sea cual sea la instalación deportiva a construir, el gerente debe aportar criterios que cumplan las variables más básicas y esenciales:

- 1. Espacio polivalente.
- 2. Máximo aprovechamiento del espacio.
- 3. Máxima calidad garantizada.
- 4. Cumplimiento de las normativas europeas y españolas actuales.
- 5. Búsqueda de un rendimiento social y económico.

Ejemplos:

Piscina tipo de 25x12,5 m, piscina de 6 calles.

Lo lógico sería pensar en disponer de mayor espacio para dotarla de mayor polivalencia y rendimiento, por tanto, por que no disponer de una piscina de 25x16,6m, es decir, de 8 calles. El coste de construcción es muy pequeño comparado con la optimización futura de la instalación y las posibilidades que aportará. Igualmente, se puede pensar en una piscina de 25x20m y disponer de 10 calles de forma longitudinal con una distancia de 25 metros, o bien de 12 calles situadas de forma transversal con una distancia de 20 metros. ¿Y la profundidad?, ¿se debe obligatoriamente construir un vaso adaptado a la normativa vigente de la federación correspondiente?

Normalmente se disponen de 2 vasos convencionales. Uno de ellos con un objetivo utilitario y de salud, que normalmente corresponde al vaso más profundo y el otro dirigido a poblaciones especiales como bebés, personas mayores, etc., que suele ser el vaso con lámina de agua inferior y menos profundo. Estos vasos suelen ser diseñados de forma convencional, es decir, rectangularmente, aunque ya se empiezan a introducir nuevas formas más lúdicas y recreativas. Vasos de relax con hidromasaje, chorros de agua, duchas hidroterapéuticas, etc.

Y si se habla de la ampliación del tamaño y del tipo de las piscinas para dar más cabida a posibles usuarios, ¿por qué no se piensa que cada vez existen más tipos diferentes de personas y necesidades y se plantea la construcción de más de 2 vasos?

Otros aspectos importantes son:

- Ubicar un banco corrido alrededor de todo el vaso para permitir dejar objetos y de descanso de los nadadores.
- Ubicar aseos a pie de piscina para los niños.
- Disponer de una cabina de monitores/socorristas con vistas a todo el espacio deportivo.
- Un almacén por cada vaso, con acceso directo desde el mismo.

— Disponer sumideros alrededor de los vasos así como en el pasillo de pies descalzos. Al menos 1 cada 8 metros.

— Megafonía e hilo musical.

— Todos los elementos a instalar en una instalación acuática como escaleras, pasamanos, barras de señalización, etc, deberán ser de acero inoxidable.

— El espacio debe estar preparado para evitar fugas de calor, así como absorber los ruidos y contaminación acústica que se produzca.

— Se deberá evitar condensaciones en cristales de piscina, mediante sistema de calefacción de deshumificación.

— La calefacción ambiental deberá de estar entre 1,5 y 2 grados por encima de la temperatura del vaso principal. Esta temperatura estará acotada por las normativas existentes en cada Comunidad Autónoma.

■ Sala de máquinas:

El vaso debe ser registrable y permitir, por tanto, localizar visualmente cualquier problema o fuga que se de en la instalación.

Debe disponer de entrada/salida directa al exterior con el fin de cualquier transporte pueda entrar a la zona de máquinas para reposiciones,

cambios, y entrada de maquinaria pesada.

Los elementos químicos de desinfección deben permanecer de forma protegida, donde no estén al alcance de los usuarios y con ventilación natural.

La maquinaria debe estar diseñada para abastecer correctamente a la instalación: temperatura ambiental y del agua, circulación y filtración del agua, etc. Se deberá disponer la maquinaria para el trabajo alterno automatizado y de forma individualizada. Con este sistema, en caso de avería de uno de los elementos, ej. bomba de recirculación, esta podrá cambiarse o repararse sin necesidad de detener el resto de bombas.

■ Espacios Polivalentes:

En cualquier instalación deportiva se deberán ubicar una serie de espacios que permitan ser utilizados para diversas actividades y usos. Permitirán, por tanto, ir adaptado la instalación a la demanda que se suscite con el paso del tiempo. Disponer del mayor número de salas, diáfanas, y de la mayor superficie posible será elemento clave para el éxito sostenible de nuestra gestión.

— Gimnasio de cardio y musculación

— Sala de relax unisex: con ducha, sauna, baño turco, spa, etc

— Tatami.

— Sala de danza.

— Ludoteca/guardería: Al ser posible tematizada.

— Sala medicina deportiva.

— Sala de fisioterapia.

— Sala conferencias/reuniones.

Para su mayor aprovechamiento, es conveniente disponer del mayor número de metros cuadrados en cada sala, insonorizadas, climatizadas, iluminación cenital, correcta extracción de aire y si es posible con acceso independiente y directo.

■ Vestuarios.

—□ Bancos, perchas y duchas antivandálicas.

—□ Agua en ducha con temporizador y sistema manual de regulación del agua caliente/fría individualizado.

—□ Todos los cantos de tabiques que sean romos para su mejor limpieza.

—□ Puertas, bancos de vestuarios, y otros elementos de apoyo no deben tocar suelo, deberán cogerse a pared a una altura aprox. de 20 cm. con el fin de evitar corrosión de los elementos.

—□ Disponer de grifos de agua/producto y aire para la limpieza mediante baldeo

—□ Elevar las pendientes para que se produzca una correcta recogida de las aguas residuales, y al mismo tiempo colocar más de 3 sumideros por vestuarios, así como en todas las zonas de aguas. En piscinas cubiertas deberá incrementarse considerablemente en pasillos de pies descalzos, 1 cada 8 metros aproxim.

—□ Suelos antideslizantes.

—□ Intentar máxima ventilación natural del espacio.

—□ Realizar el cálculo del aforo máximo de usuarios y ubicar, al menos, 1 ducha por cada 3 usuarios.

—□ Pensar en todo tipo de usuarios que pueden asistir a la instalación:

—□ Adultos hombre, adultos mujeres, niños, niñas, bebés, discapacitados, personas mayores, papas con niños, papas con niñas, mamás con niños, papas con niñas. Es importante poder disponer de espacios para ubicar a todos los usuarios en función de la demanda exigida.

—□ Es conveniente disponer de vestuarios colectivos, individuales, discapacitados, para monitores y bebés. Calcular espacios en base al aforo máximo

que permita la instalación. Uno de los problemas más frecuentes es la falta de vestuarios por un mal cálculo y previsión.

—□ Los vestuarios colectivos serán los más utilizados, y se han de adecuar para que sean lo más polivalente posibles. Ej. barras para discapacitados, espacios para taquillas, etc.

—□ Los pasillos no permitirán el acceso visual al interior de los vestuarios.

■ Pabellón deportivo:

—□ Elementos deportivos como las canastas deben fijarse al techo para evitar problemas en el pavimento deportivo.

—□ Evitar las entradas de luz solar lateralmente ya que producirán reflejos en el suelo.

—□ Buscar máxima ventilación natural del espacio.

—□ Evitar reverberaciones y ecos.

—□ Aprovechar al máximo el espacio, ubicación de cortinas transversales que posibilite la práctica deportiva en 3 espacios diferentes e incluso cortinas longitudinales que permitan la disposición de 4 o más espacios.

—□ Ubicar tomas de luz en diferentes zonas del pabellón.

—□ Posibilitar salida directa de vestuarios de árbitros a pista deportiva.

—□ Disponer un mecanismo de luz que permita varias posiciones en cada espacio creado. Ej. si se dispone de 1 pabellón triple, posibilitar el encendido al 100% y al 50% en cada espacio.

—□ El equipamiento más importante de esta instalación es el pavimento deportivo. Para ello se deberá tener en cuenta la normativa actual y valorar el mercado (PVC, caucho, corcho, paquet) en función de las características que se marcan en norma como son la reducción de fuerza máxima, absorción de impactos, deformación, coeficiente

de fricción, bote vertical del balón de baloncesto, resistencia a la carga de rodadura, resistencia frente a golpes e impactos, resistencia al desgaste por abrasión y recomendaciones para la solera. En base a estos criterios, que deben haberse ensayado científicamente en un centro homologado (ej. Instituto de Biomecánica de Valencia) se deberá tomar la decisión más correcta y adaptable a la práctica polideportiva que se vaya a realizar.

—□ Que disponga de entrada directa desde el exterior.

—□ Megafonía potente para los diferentes y frecuentes actos multitudinarios.

—□ Ubicar conserjería/recepción con vistas directas a la pista deportiva.

■ Espacios al aire libre:

Como se comentaba anteriormente una de las variables más importantes es la polivalencia, poco utilizada en espacios de exterior. Normalmente se encuentran pistas dedicadas a un solo deporte como el tenis. Las pistas de tenis, por norma, disponen de un espacio de 36 x 18 m. Lo que a mi entender supone un gran espacio para una pobre rentabilidad social y económica. Debido a que normalmente este tipo de equipamientos son contruidos por parejas o en mayor cantidad, se puede pensar que juntando dos pistas de tenis se dispone de un espacio de 36 x 36. Ampliando algo el espacio, es decir, 42x42, se dispone transversalmente de dos pistas de tenis, 2 de fútbol sala, 2 de baloncesto, voleibol, badminton, etc. además de 1 pista de fútbol 7 de forma longitudinal. El vallado metálico será perimetral y la división entre las dos pistas se realizará mediante una malla de nylon que se recogerá cuando el espacio sea utilizado longitudinalmente.

Recomendaciones generales:

—□ Centralizar la gestión mediante nuevas tecnologías como la mecanización e informatización y centralización de los accesos. Ej. Riegos automáticos, control informatizado de usuarios, control informático de luces, alarma, megafonía, telefonía, sala de máquinas. Mecanización de equipamientos deportivos como canastas y porterías.

—□ Instalación de hilo musical en las instalaciones.

—□ Aprovechar al máximo la luz y la ventilación natural.

—□ Hacer de los espacios deportivos grandes zonas verdes con la ubicación de gran cantidad de árboles y plantas.

—□ Ubicar una zona de relación social no deportiva, tipo cafetería, restaurante, sala de juegos, o similar, preferiblemente con acceso visual hacia las instalaciones de práctica deportiva.

—□ Zona de aparcamientos cercana a la instalación.

—□ Pensar en todo momento en las posibles barreras arquitectónicas con el fin de que no se produzcan y se facilite el acceso y la práctica a discapacitados, personas mayores, niños y embarazadas.

—□ Utilizar energías alternativas, ecológicas y más económicas.

3. CONCLUSIONES GENERALES

Las variables más importantes serán la polivalencia y el máximo aprovechamiento de los espacios, máxima calidad garantizada, cumplimiento de las normativas europeas y españolas actuales y la búsqueda de un rendimiento social y económico.

La figura clave en el proceso de planificación creación, directrices previas al proyecto de construcción y puesta en marcha de una instalación deportiva es el Gestor de deportes.

La creatividad y visión de futuro serán aspectos importantes en la gestión a corto, medio y largo plazo.

Los espacios deportivos deberán satisfacer las demandas de los ciudadanos, lo que en muchas ocasiones conllevará la creación de Macrocentros o Centros Comerciales del Deporte.

Este es un texto que debe ser entendido bajo la perspectiva de la experiencia y conocimientos de un gestor del deporte y por tanto no como dogma. Dentro de la subjetividad que conlleva, pretende ayudar a que la figura del gestor ocupe un lugar adecuado en el mercado y sea reconocida su experiencia y aportación de conocimientos en el contexto actual.

Por tanto, intenta generar una reflexión y un camino a desarrollar propio, personal y distinto en cada situación, pero similar en la función y formas de actuar. En definitiva, cada gerente aplicará los diferentes criterios técnicos en función de las necesidades.

Bibliografía:

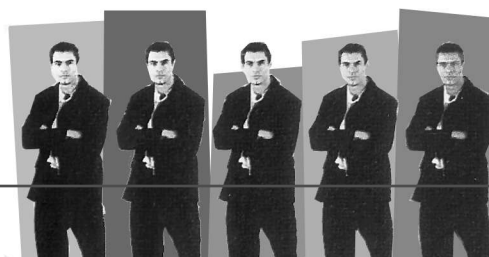
CELMA, J. (2000). El procés de construcció i funcionament d'una instal·lació esportiva. Edita: Diputació de Barcelona. Temes d'esports número 9.
CONSEJO SUPERIOR DE DEPORTES (1998). *II Censo Nacional de Instalaciones deportivas. Comunidad Valenciana* Edita: Consejo Superior de Deportes.

LOPEZ LOPEZ, A. & LUNA AROCAS, R. "Perfil del gestor público del deporte en la Comunidad Valenciana: Un análisis preliminar" (2000). Revista Apunts d'Educació Física". N° 61.
GARCÍA FERRANDO, M. (1997). Los españoles y el deporte, 1980-1995. Edita: Tirant Lo Blanch.
HERNÁNDEZ, J. & PUYOL, S. (1993). Instal·lacions esportives adequades per a l'esport de lleure". Edita: Diputació de Barcelona. Temes d'Esports número 6.
PEIRÓ, JM.; RAMOS, J.; GONZÁLEZ, p. (1995). "Aspectos psicosociales de la gestión de instalaciones deportivas: implicaciones sobre las actitudes y conductas deportivas de los usuarios". Revista Apunts d'educació física i esport.
VEGA, N. & PÉREZ, P. (2001). "Cómo hacer una piscina a medida". Revjsta Gestión Deportiva". N° 3, pag. 11-16. Edita: Asociación Canaria de Gestores Deportivos.

Reclamos Publicitarios Levante

Vicente Berenguer Segarra

Artículos y confección publicitaria
Promociones
Regalos de empresa
Equipajes deportivos
Imprenta

Joanot Martorell, 15. Telf. y fax: 96 169 05 46. Móvil: 670 21 71 52. 46117 BÉTERA (Valencia)

tauler d'anuncis

■ ELECCIONS A JUNTA DIRECTIVA DE GEP-ACV.

Enguany donarà termini el període de tres anys de l'actual Junta Directiva de GEP-ACV, convocant-se eleccions, segons dicta l'article 19 dels estatuts de l'associació:

ARTICLE 19

"L'elecció dels membres de la Junta Directiva es realitzarà per un període de tres anys. Els càrrecs directius son reelegibles i el de President ho podrà ser fins a un màxim de dos períodes consecutius.

L'elecció dels membres de la Junta Directiva es farà per votació de l'Assemblea General. Les candidatures s'hauran de presentar en llistes tancades, encapçalades pel candidat a President, en nombre no inferior a cinc ni superior a vint-i-cinc, entre els quals ha d'haver-hi, com a mínim, un Vice-President, un Secretari i un Tresorer. La qualitat de President, Vice-President, Secretari i Tresorer haurà de recaure en persones diferents.

Es transmetrà, per escrit i a cada Soci, un calendari electoral en el que quedaran fixats

els terminis de presentació de candidatures, publicació de candidatures, termini per al·legacions, publicació de les candidatures admeses, publicitat electoral, votacions, escrutini, publicació de resultats i presa de possessió dels càrrecs. L'esmentat procés tindrà un termini màxim de dos mesos i els períodes de presentació de candidatures, al·legacions i publicitat electoral, tindran un període mínim de deu dies. L'exercici del càrrec serà gratuït."

Així doncs, queda publicat el següent calendari electoral:

- Presentació de candidatures: del 27 de novembre al 7 de desembre de 2001.
- Publicació de candidatures: el 8 de desembre de 2001.
- Al·legacions a les candidatures: del 9 de desembre de 2001 al 18 de desembre de 2001.

- Publicació de candidatures admeses: el 19 de desembre de 2001.
- Publicitat electoral: del 20 de desembre de 2001 al 17 de gener de 2002.
- Votacions, escrutini, publicació de resultats i presa de possessió dels càrrecs: el 19 de gener de 2002.

Les llistes es publicaran a la seu de GEP-ACV, i es podran obtenir còpies sol·licitant-lo per telèfon o e-mail.

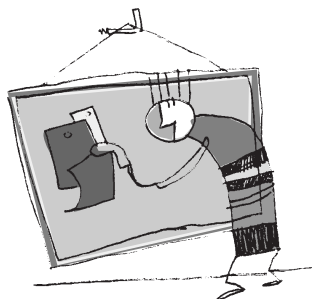

Facultat de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport

II CONGRESO DE CIENCIAS DE LA ACTIVIDAD FÍSICA Y EL DEPORTE

DEL 22 AL 25 DE NOVIEMBRE DE 2001

LUGAR
FUNDACIÓN BANCAIXA

PROGRAMA DE FORMACION 2000

En el ámbito del programa de formación del pasado año, se convocaron y celebraron tres Mesas Redondas a lo largo del mes de Mayo en las localidades de Nules (Castelló), Benissa (Alacant) y Picanya (València), con un tema común a tratar en todas ellas, como fue "la situación del gestor deportivo en los municipios de la Comunidad Valenciana".

La participación de gestores y personas interesadas, pertenecientes tanto al ámbito público como privado de la gestión, fue alrededor de 35 personas en el total de las tres mesas redondas celebradas.

Es de agradecer el interés mostrado por los Ayuntamientos de Nules, Benissa y Picanya respectivamente, que colaboraron de forma desinteresada y eficaz en la adecuada organización y desarrollo de las mesas redondas, así como la activa participación de profesionales en las mesas redondas celebradas en Nules y Benissa.

Como resumen de los temas tratados cabe destacar, las siguientes aportaciones:

Falta profesionalización pero esencialmente también, reconocimiento de la labor del gestor deportivo.

Es necesaria la formación continua y permanente de los profesionales de la gestión deportiva.

Es preciso definir o clarificar el marco profesional y competencial laboral del gestor deportivo.

La gestión deportiva es muy diversa y cambiante con relación a los municipios y situaciones, por lo que no existe un modelo común.

En general se detecta escasa sensibilidad política a la gestión deportiva y por tanto una débil valoración a la figura del gestor deportivo.

Es necesario consolidar una organización fuerte y estructurada que defienda los intereses del colectivo profesional.

Esperamos poder volver a convocar este tipo de dinámicas de grupo que posibilitan el tratar los temas de debate de una forma abierta y participativa, aunque con una mayor concreción con respecto al tema objeto de discusión.

Miguel Angel Nogueras Carrasco
Vicepresidente

Gestors Esportius
Professionals
Associació de la
Comunitat Valenciana

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

C/Julio Romero
de Torres, 32.
46900 CALICANTO -
TORRENT (València)
Tel - Fax: 96 211 17 06
Mòbil: 627 95 81 59
e-mail:
gepacv@hotmail.com
CCC: CAM 2090 2220
89 0040133697

Nom / Nombre

Cognoms / Apellidos

D.N.I.

Data naixement / Fecha nacimiento

Telèfon / Teléfono Fax

Tel. treball / Tel. trabajo

e.mail

Experiència laboral en gestió (anys)

Adreça / Dirección

C.P. Població / Población

Província / Provincia

Lloc de treball / Lugar de trabajo

Estudis / Estudios

Cargo que ocupa/Cárec que ocupa

Per a fer vàlida aquesta subscripció, deurà enviar aquest butlletí amb el resguard bancari d'ingrés (6.000Ptes) a la nostra adreça.

Gestors Esportius
Professionals
Associació de la
Comunitat Valenciana

DADES BANCÀRIES

Senyor director del Banc o Caixa: us prego que atengueu fins a nou avís els rebuts de la subscripció a GEP-ACV que us seran presentats per _____, amb carrec al compte:

Banc o Caixa / Banco o Caja

Agència/Agencia

Adreça / Dirección

Població / Población

Titular

Cte./ Cta.

Firma

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Entitat
Entidad

Agència
Agencia

Control

Núm. compte
Nº. Cuenta

GEP-ACV

La necesidad de estar unidos

Miguel Angel Noguera Carrasco
Vicepresidente

Si profesionalidad es sinónimo de competencia y credibilidad, estaremos de acuerdo en la urgente necesidad de conseguir el mayor y mejor reconocimiento a la labor que desarrollan muchos profesionales en el ámbito de la gestión deportiva.

La competencia en una materia supone una excelente formación previa y una adecuada aplicación de los conocimientos adquiridos en la resolución de una tarea o de un problema planteado a un buen profesional.

La credibilidad se concede a la buena y adecuada labor realizada día a día por un profesional, por lo que se muestra necesaria e imprescindible su presencia.

Pero ambas cualidades no son lo suficientemente valoradas cuando la tarea o el trabajo que se realiza no está reconocido por el responsable político o por el ente administrativo que encarga la función.

La necesidad de reconocimiento la tienen todos los profesionales, y es en este sentido en el que parece evidente que ello se consigue con el agrupamiento de los mismos en colectivos profesionales que defiendan sus intereses comunes.

Un colectivo profesional como el que afecta al ámbito de la gestión deportiva, no es un colectivo uniforme en cuanto a la formación y cualificación previa de sus integrantes, sino multidisciplinar como también lo es el propio ámbito de actuación en el deporte.

La asociación de gestores deportivos profesionales debe responder a la necesidad de reunir y agrupar a todas las personas que en la actualidad desarrollan su trabajo o profesión en el ámbito de la gestión deportiva, sin ningún tipo de exclusión ni de imposición o requisito previo. En este sentido la primera finalidad del colectivo debe ser sumar y conformar un grupo amplio de profesionales, que movidos por inquietudes comunes consigan el reconocimiento social y legal necesario del gestor deportivo.

Es indudable que para ser un colectivo fuerte, hemos de crecer en número y, paralelamente también, en servicios y actuaciones hacia los asociados.

Nuestra asociación es muy joven como también lo es la gestión deportiva en nuestro país. Por tal motivo la asociación de gestores deportivos profesionales será la organización o colectivo profesional fuerte que todos deseamos, en la medida que se vaya normalizando la función de la gestión deportiva en la administración pública y privada, y se requiera de la presencia de profesionales en esos ámbitos.

La normalización y la institucionalización de la figura del gestor deportivo será definitiva, cuando el colectivo de profesionales esté unido en un punto de encuentro común como es GEP-ACV.

SOBRE EL ESTILO LEI SIS

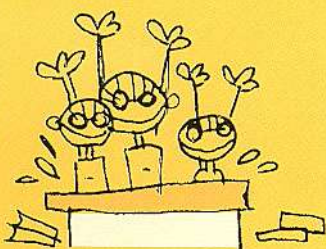
Selección de todo tipo de material didáctico para tus actividades.

Equipamientos y mobiliario de contrastada calidad en el mercado para piscinas, vestuarios y espacios anexos.

¡VISTE TU PISCINA CON LEISIS!

Leisis, asesoramiento de confianza, garantía y experiencia.

San Ramón, 82.
46661 L'Enova (Valencia)
Telf: 96 2235688
Fax: 96 2235004
e.mail: leisis@arrakis.es

Fernando Ricart Sanchis
Gerente de Leisis
Profesor de Natación

Siempre he pensado que a pesar de los avances en los métodos didácticos para la enseñanza deportiva, es mucha la aportación personal que cada profesional puede realizar. Así en función de la persona que imparta las clases, observaremos reacciones diferentes en los mismos alumnos/as.

Resulta sorprendente comprobar este hecho en la clase de natación, alumnos/as que con un profesor progresan rápidamente, con otro entran en fase de meseta o incluso retroceso, todo y con todo teniendo en cuenta que la maduración de la personalidad del niño/a no es homogénea, sobre todo en determinados periodos evolutivos.

Leisis marcó una época en la enseñanza de la natación, un antes y un después; las clases de natación en la zona de la Ribera ya no fueron lo mismo después de que Leisis impartiera sus cursos. Dos jóvenes estudiantes del Instituto Nacional de Educación Física empiezan a ganarse algún duro! impartiendo clases de natación en verano, hasta ahí todo normal, pero por alguna razón desconocida hasta la fecha, estas clases les calan hondo y descubren todo un mundo diferente en la didáctica de este deporte.

Como no podía ser de otra manera, las clases de natación de Leisis tienen algunos denominadores comunes fruto de las largas charlas, discusiones, proyectos y programaciones que dos amigos realizan conjuntamente. Poco a poco se va definiendo un "estilo Leisis" que en realidad es una mezcla de la personalidad de dos estudiantes y de tantas lecturas de diferentes autores, dígame J. Piaget, J. Lapierre, P. M. Cirigliano, J. Bryan Cratty, Muska Moston, F. Navarro, ...

¿Que tiene una clase Leisis?,

En primer lugar una implicación total del profesor y en segundo lugar un profundo conocimiento de las técnicas de natación, claro que, estos dos factores aisladamente no garantizan una buena clase, por ello deben ir "pegados" por unos objetivos didácticos claros y realistas, una metodología flexible y en general una gran capacidad del profesor para conocer a sus alumnos rápidamente, lo cual produce una conexión inmediata entre alumno y profesor, y abre las puertas de la eficacia en la enseñanza.

Los cursos de natación promovidos por Leisis en las diferentes piscinas de la zona dejaron de serlo para convertirse en "**Escuelas de Natación**" a las que verano tras verano, acudían, repetían o comenzaban cientos de niños. Los ayuntamientos, al ver esta reacción creciente no dejaron pasar la ocasión para participar con subvenciones, lo que antes eran piscinas de cemento ahora son un murmullo alegre de voces infantiles. El final de clase es un estallido de colores y risas, nadie quiere irse... las madres desesperan... los niños vuelven a sumergirse,...

¿Que tiene una clase Leisis ?

¿Que tiene una clase Leisis ? ... el juego, es el juego...

C/Julio Romero de Torres, 32.
46900 CALICANTO - TORRENT (Valencia)
Tel - Fax: 96 211 17 06
Mòbil: 627 95 81 59
e-mail: gepacv@hotmail.com